

<i>preek</i>	29 oktober 2023 (Vooral de liefde 2)
<i>thema</i>	Je mag er zijn
<i>tekst</i>	1 Korintiërs 7:20 BGT: Blijf wat je was toen God je uitkoos!
liturgie:	
<i>stil gebed ingeleid met votum en groet</i>	DNP Psalm 63:1,2 (Ik zoek U, God, in de woestijn) Kerkboek 163 (Dit huis, een herberg onderweg)
<i>gebed</i>	
<i>kindermoment</i>	Kinderopwekking 180 (Je mag er zijn!)
<i>kinderen naar hun club</i>	DNP Psalm 25:2 (Heer, leer mij uw waarheid kennen)
<i>lezen 1 Korintiërs 7:17-24 BGT</i>	
<i>preek</i>	Opwekking 126 (Jezus vol liefde, U wilt ons leiden; canon in drie groepen)
<i>gebedspunten</i>	Luisterlied (God of the moon and stars; Kees Kraayenoord; https://www.youtube.com/watch?v=QDd3ZXzNTeo)
<i>gebed</i>	
<i>kinderen komen terug</i>	
<i>collecte</i>	Kerkboek 145a (God, ik adem om van U te zingen)
<i>zegen</i>	

Een tijdje terug zag ik op de televisie een stoer iemand met een grote baard. Duidelijk een man, dacht ik. Hij zag eruit als een man, zijn stem klonk als die van een man, hij moest dus wel een man zijn. Hij had een kind en daar vertelde hij over. Maar in zijn verhaal werd ook duidelijk dat hij het kind zelf gebaard had. Dat gaf een soort van kortsluiting in mijn hoofd. Hè? Een man die een kind baart? Dat kan niet! Die persoon met die grote baard en die mannelijke uitstraling moest dan wel een *vrouw* zijn want alleen een *vrouw* kan kinderen baren. Of is het toch een man? Dat soort vragen heb ik mezelf vroeger nooit gesteld want toen leek alles duidelijk. Maar vandaag hebben we te maken met mensen die worstelen met hun identiteit en die ontdekken dat hun lijf niet klopt met hoe ze zich voelen.

Verder zijn er ook mensen die als man of vrouw door het leven gaan en daar geen probleem mee hebben, maar van zichzelf ontdekken dat ze homo of lesbo zijn. Ook daar hebben we vandaag mee te maken.

Hoe moet je daar nu als christen mee omgaan? Hoe moet je ermee omgaan als je zelf worstelt met je identiteit? (met vragen als: ben ik een man of een vrouw). Hoe moet je ermee omgaan als je zelf worstelt met je oriëntatie? (met vragen als: ben ik hetero of homo). Hoe moet je ermee omgaan als je je verbonden voelt met mensen die worstelen met hun identiteit of hun oriëntatie?

Dit vraagt veel gebed! Laten we samen bidden dat God ons helpt om in zijn spoor te gaan. We zingen DNP Psalm 25:2.

Laten we luisteren naar God. We beginnen in Genesis 1 en 2.

In Genesis 1 lees je Gods gebod voor de mensen.

Je leest eerst dat Hij ze maakt als man en als vrouw. En vervolgens lees je dat God de mensen zegent en tegen hen zegt: *Jullie moeten kinderen krijgen. Zorg ervoor dat er overal op aarde mensen komen.*

In Genesis 2 vult God dat wat verder in.

Hij maakt eerst één mens. Als Hij die ene mens gemaakt heeft, bedenkt Hij: *Het is niet goed dat de mens alleen is.* Hij laat de mens zelf ontdekken dat geen van de dieren voor hem werkelijk een maatje kan zijn. Bij de mens groeit daardoor het verlangen naar iemand die goed bij hem past. En dan zorgt God voor een tweede mens. Als de eerste

mens die tweede mens ziet, is hij helemaal enthousiast. De eerste mens roept: “Wouw! een vrouw! een mens, net als ik, en toch anders! geen man maar een vrouw!” Ze gaan samen leven en ze worden samen helemaal één. Dit is het eerste huwelijk. Zo is het gegaan.

Als je dit leest, zou je zeggen: dat is heel duidelijk! zoals het in Genesis 1 en 2 beschreven is, zo moet het dus!

De mensen zijn geschapen als man *of* als vrouw; het is het één *of* het ander; dat is de scheppingsorde. Vervolgens moet iedereen trouwen: een man moet trouwen met een vrouw; een vrouw moet trouwen met een man; andere opties zijn er niet; ook dat hoort bij de scheppingsorde. Als je getrouwd bent moet iedereen ook kinderen krijgen; pijnlijk als dat niet lukt. En al die vragen over je identiteit of je oriëntatie ... moet je wegduwen, van je afhouden, als je gehoorzaam bent aan wat er staat in Genesis 1 en 2.

Wie die overtuiging heeft, wordt in zijn mening bevestigd als hij verder leest in de Bijbel.

Keer op keer wordt duidelijk dat trouwen de norm is. Uiteraard ga je trouwen. Uiteraard trouwt elke man met een vrouw en uiteraard trouwt elke vrouw met een man. Als je partner jong sterft ga je opnieuw trouwen.

Uiteraard krijg je kinderen. Als mannen ontdekken dat er in hun huwelijk geen kinderen komen, nemen ze vaak een tweede vrouw naast hun eerste vrouw in de hoop dat het dan wel gaat lukken. Vrouwen die geen kinderen krijgen worden aan de kant geschoven omdat ze onvruchtbaar zijn; ze voelen zich nutteloos; ze hebben het gevoel dat God niet naar hen omkijkt. Het mooiste wat je kan overkomen, is: een groot gezin! als een zegen van God! In Psalm 113 wordt bezongen hoe God alles nieuw maakt: *Vrouwen zonder kinderen maakt hij moeder van een groot gezin. Dan is er vreugde in hun huis.* En in Psalm 127 wordt tegen een man gezegd: *Als je veel kinderen hebt, ben je een gelukkig mens.*

Dat soort dingen lees je voortdurend in het Oude Testament, bladzij na bladzij.

Maar dan komt Jezus.

Hij is degene naar wie in het Oude Testament voortdurend is uitgekeken. Hij laat zien wie God is en waar God op uit is. Hij maakt duidelijk dat we op weg zijn naar een nieuwe wereld: *Gods* nieuwe wereld.

Op een dag heeft Hij een bijzonder gesprek met zijn leerlingen. Zie Matteüs 19.

Het gaat over het huwelijk en dan vooral over de vraag wanneer een man zijn vrouw mag wegsturen. Het antwoord van Jezus is zodanig dat zijn leerlingen zeggen: *Dan kun je maar beter helemaal niet trouwen.* Jezus zegt dan tegen hen: *Om verschillende redenen zijn er mannen die alleen blijven. Sommige mannen blijven alleen omdat ze geen seks kunnen hebben. Omdat ze zo geboren zijn of omdat ze door de mensen zo gemaakt zijn. Maar er zijn ook mannen die er zelf voor kiezen om alleen te blijven. Omdat ze willen leven voor Gods nieuwe wereld.* Voor zijn leerlingen is dat niet te bevatten. Het is zo anders dan wat ze gewend zijn. Jezus beseft dat wel. Daarom zegt Hij er nog achter aan: *Probeer het te begrijpen, als je dat kunt.*

Wat Jezus zegt, wordt door Paulus verder uitgewerkt, in 1 Korintiërs 7.

Paulus schrijft aan de christenen in Korinte: *Ik zou wel willen dat iedereen net zo was als ik, namelijk niet getrouwd.* Schokkend! Moet je bedenken zeg: dat het ideaalplaatje van Paulus is dat geen mens trouwt en dat dus ook geen mens kinderen krijgt. Dat vinden wij al schokkend (ook al kiezen sommigen er in onze tijd bewust voor om geen kinderen op de wereld te zetten vanwege het klimaat). Schokkend is het, zeker in de dagen van Paulus! Niet trouwen, geen kinderen krijgen, dat is schokkend voor Grieken die zijn opgegroeid *zonder* het Oude Testament en dat is ook schokkend voor Joden die zijn opgegroeid *met* het Oude Testament. Paulus beseft dat wel. Daarom besteedt hij er heel veel woorden aan om zijn punt duidelijk te maken.

Als je trouwt, doe je niets verkeerd. Daar is Paulus heel duidelijk over. *Als iemand trouwt, is dat goed.*

Maar mensen die trouwen, krijgen veel extra zorgen in dit leven. Dat is voor Paulus de reden om te schrijven dat jonge mensen maar beter niet kunnen trouwen. Dat moet Paulus echt wel even toelichten! Hij schrijft: Een man die niet getrouwd is, kan zich de hele dag bezighouden met het geloof. Hij heeft alle tijd om te doen wat de Heer graag wil. Maar een man die getrouwd is, heeft niet alle tijd om zich bezig te houden met het geloof. Hij moet zich ook bezighouden met de dingen van deze wereld. Want hij denkt ook aan wat zijn vrouw graag wil. Hij moet zijn aandacht verdelen. Dit zijn allemaal dingen die Paulus schrijft. En hij gaat nog verder want voor een vrouw geldt hetzelfde als voor een man: Een vrouw die niet getrouwd is, kan zich de hele dag bezighouden met het geloof. Zij wil met haar lichaam en haar geest helemaal voor God leven. Maar een vrouw die getrouwd is, moet zich ook bezighouden met de dingen van deze wereld. Want zij denkt ook aan wat haar man graag wil. Vandaar de conclusie van Paulus: als iemand niet trouwt, is dat beter.

Het is moeilijk om dit te begrijpen.

Onze ervaring is immers dat je een druk leven hebt als je een eenpersoons huishouding hebt. Je moet dan alles alleen doen: op tijd eruit, een dag werken, 's avonds zorgen dat er eten op tafel komt, gezelligheid creëren, de boel schoonhouden ... En als je alleen woont en alleen eet, is er niemand die tegen je zegt: zullen we bidden? zullen we iets uit de Bijbel lezen? Wat Paulus schrijft krijgen wij niet goed gecombineerd met ons drukke leven. Dat maakt het moeilijk om dit te begrijpen.

Verwarrend is het ook.

Het ligt allemaal niet zo duidelijk als je zou denken na lezing van Genesis 1 en 2. We worden aan het denken gezet. We worden aangespoord om na te gaan wat God zegt in zijn Woord; als ons inzicht in Gods Woord groeit, groeit ook onze liefde. We worden daarbij aangespoord om op onze woorden te letten als we met anderen praten over wat God zegt in zijn Woord; als onze fijnzinnigheid in de omgang met anderen groeit, groeit ook onze liefde. Zo gaat Paulus te werk in 1 Korintiërs 7. En dat vind ik in dit moeilijke en verwarrende hoofdstuk een mooie en bemoedigende benadering.

In vers 17 tot 24 komt Paulus met een algemeen basisadvies. Die verzen gaan we nu lezen.

De hoofdlijn in deze verzen is: *Blijf wat je was toen God je uitkoos!*

Dat schrijft Paulus aan mensen in Korinte die op latere leeftijd christen zijn geworden. Ze waren opgegroeid in een niet christelijke sfeer; het leven was doortrokken van bijgeloof; ze zochten hun steun bij allerlei goden. Vooral in Korinte was het leven niet misselijk. Korinte was een havenstad en bood alle pleziertjes die een havenstad maar kan bieden: in Korinte waren allerlei mogelijkheden voor de zeelui om stevig te drinken en flink dronken te worden; ook waren er in Korinte heel wat plekken waar de zeelui zich seksueel konden uitleven want overal waren mannen en vrouwen beschikbaar die tegen betaling hun diensten leverden. Paulus weet dat sommige gemeenteleden volop mee hebben gedaan met dat leven.

Maar God heeft ze uit dat leven weggehaald. God heeft ze schoongewassen; God heeft verklaard dat Hij nu niets meer op ze aan te merken heeft; God heeft tegen hen gezegd: 'Je bent bevrijd! dankzij Jezus Christus!'

En hoe dan verder? Het is niet nodig dat je vervolgens gaat verhuizen naar een andere stad of dat je ander werk zoekt of dat je je partner in de steek laat of dat je met je kinderen of met je ouders breekt. Je positie blijft gewoon hetzelfde en daar hoeft je niets aan te veranderen. Maar het nieuwe is wel dat je je voortdurend in elke situatie afvraagt: wat wil God van mij in deze situatie? en dat je je bij al je keuzes laat leiden door God en bij alles aan God vraagt: 'Help mij om in uw spoor te gaan'. Dat is de hoofdlijn en die geldt voor elke christen. Het maakt niet uit waar je woont: deze hoofdlijn geldt ook voor jou: *Blijf wat je was toen God je uitkoos!*

Paulus geeft daar twee voorbeelden bij.

Het eerste voorbeeld gaat over de besnijdenis.

In de oude kerk is daarover een heftig verschil van mening. De Joden die Christus hebben aanvaard als de beloofde Koning, waren als kind besneden. Sommigen van hen vinden dat je alleen bij Christus kunt horen als je besneden bent; ze stellen die eis daarom ook aan niet Joden: je moet je laten besnijden want alleen dan hoor je er volgens hen echt bij. Paulus is het daar niet mee eens. Hij maakt heel erg duidelijk dat besnijdenis niet meer hoeft. Als gevolg daarvan kunnen Joodse mannen zich gaan schamen voor het feit dat ze besneden zijn. Nergens voor nodig. Het is gewoon niet belangrijk meer. Wie Jood was toen God hem erbij riep, mag Jood blijven. Wie geen Jood was toen God hem erbij riep, hoeft geen Jood te worden.

Hij sluit dit eerste voorbeeld af met de hoofdlijn: *Blijf wat je was toen God je uitkoos!* Maar laat je wel in alles leiden door wat God van jou wil.

Het tweede voorbeeld gaat over slavernij.

Stel je voor: je woont in Korinte; je bent slaaf en dat betekent dat je elke dag hard moet werken; je bent geen eigen baas; iemand anders heeft het volledig over jou te zeggen; het leven valt je niet mee; je hebt het best wel zwaar. Je bent christen geworden maar er is niet veel veranderd in je leven want je bent nog steeds slaaf. Gelukkig krijg je van je eigenaar af en toe even de ruimte om naar een samenkomst te gaan. Op een dag kom je moe in de samenkomst (met misschien nog wel de scherpe waarschuwing in je oren: denk je erom! je bent op tijd weer terug! want als je te laat bent zal ik je streng straffen!) en dan hoor je dat er een brief is van Paulus die schrijft: maak je er maar niet druk om dat je slaaf bent. Nou, makkelijk gezegd, Paulus! Want dat je slaaf bent, dat beheerst je leven, van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. Misschien hoor je niet eens echt wat Paulus erover schrijft, omdat het zo subtiel is. Toch schrijft Paulus twee dingen die een hart onder de riem zijn voor een slaaf die christen geworden is.

Paulus schrijft allereerst: een slaaf die christen geworden is, is *bevrijd*; zo iemand is dankzij Christus innerlijk vrij ook al blijft hij slaaf.

Paulus voegt daar nog aan toe: een slaaf die christen geworden is, staat op gelijke hoogte met een vrije die christen geworden is, want iedereen die christen wordt, staat in dienst van Christus en zou je zelfs een *slaaf* van Christus kunnen noemen.

Hij sluit ook dit tweede voorbeeld af met de hoofdlijn: *Blijf wat je was toen God je uitkoos!* Laat je leven daarom niet beheersen door dingen die mensen belangrijk vinden.

In vers 17 tot 24 komt Paulus met een algemeen basisadvies. Wat betekent dat basisadvies als je met vragen zit over je genderidentiteit of over je seksuele oriëntatie?

Kunnen we iets met dit basisadvies als jij het lijf hebt van een man maar ontdekt dat dat lijf niet bij je past omdat je innerlijk een vrouw bent? Kunnen we dan iets met dat basisadvies, zeker als jij je vervolgens afvraagt of God *jou* dan nog wel wil? en als jij daarna bedenkt dat jij *God* misschien wel niet meer wilt?

En hoe kan dit basisadvies ons helpen als jij ontdekt dat je homo bent? en in de verwarring daarover probeert te ontdekken wat God daarvan vindt? en je vervolgens afvraagt hoe jij je nu tot God moet verhouden?

Blijf wat je was toen God je uitkoos!

Wie geboren is als Jood, hoeft zijn afkomst niet te verloochenen op het moment dat hij christen wordt. Dat geldt ook voor wie geboren is als Griek. Niemand hoeft zijn afkomst te verloochenen als hij christen wordt.

Dat was Paulus' eerste voorbeeld.

Een slaaf die christen wordt, wordt innerlijk bevrijd maar het is (wat God betreft) geen enkel punt dat hij slaaf is. En een vrije man die christen wordt, wordt innerlijk een slaaf maar hij hoeft (wat God betreft) zichzelf niet te verkopen als slaaf. Niemand is verplicht tot een andere status als hij christen wordt. Iedereen kan christen zijn.

Dat was Paulus' tweede voorbeeld.

Met deze voorbeelden maakt Paulus duidelijk waar het om draait in het leven.

Het is niet zijn bedoeling dat je blijft zitten waar je zit en dat er helemaal niets verandert maar dat alles hetzelfde blijft. Hij verzet zich er niet tegen dat een slaaf die vrij kan worden, vrij wordt. Als je dat kunt bereiken is dat prima. Je voor iets inzetten om iets te bereiken, is niet verkeerd. Maar hij geeft aan wat boven alles belangrijk is.

Het gaat erom dat je christen bent. Dat is bepalend voor wie je bent.

Daaruit leid ik af:

Als je worstelt met je genderidentiteit of als je worstelt met je seksuele oriëntatie, dan hoef je dat als christen niet weg te stoppen. Dan hoef je niet te ontkennen dat je ermee worstelt. Dan mag je jouw worsteling aanvaarden als een feit, als iets waar je wel mee moet zien te dealen. Blijkbaar ben je zo geboren. Dat hoef je niet af te zweren als je christen bent. Niets in de Bijbel veroordeelt jou. Je mag blijven wat je bent.

Uiteraard zijn er grenzen! Voor ieder van ons zijn er grenzen die God aangeeft in de Bijbel. Je mag een ander geen schade toebrengen. God wil dat je trouw bent in je relaties. Hoe moet dat? Hoe doe je dat? Goed om dat aan God voor te leggen! Goed om dat met elkaar te bespreken! Goed om samen in ieder geval te weten:

Je mag er zijn!

Ik wil nog één stapje verder.

We leven tussen schepping en herschepping.

We leven tussen het begin (toen God alles maakte: de schepping) en het einde (als God alles nieuw maakt: de herschepping). Dat heeft Jezus al duidelijk gemaakt in het gesprek in Matteüs 19 en dat zie je bij Paulus terug in 1 Korintiërs 7.

Dat we leven tussen schepping en herschepping, dat heeft z'n gevolgen voor hoe je tegen relaties aan leert kijken.

Het huwelijk van een man en een vrouw is een werkelijkheid sinds de *schepping*. Dat blijft staan ondanks alles wat fout kan gaan in een huwelijksrelatie.

Maar in het Nieuwe Testament komt er uitdrukkelijk naast te staan dat ongehuwd blijven een hele goeie optie is (Jezus had het daar over en volgens Paulus is het zelfs de beste optie); mensen die niet getrouwd zijn laten al iets zien van de *herscheping*; je krijgt zo een kijkje in de wereld die komt: een wereld waarin geen sprake meer is van een huwelijk omdat wij stuk voor stuk intiem verbonden zijn met Christus.

Ik begin steeds meer te denken dat dit voor christelijke homo's zou kunnen betekenen dat er drie opties zijn: dat je de vrije keuze hebt tussen een leven zonder intieme relatie, een liefdesrelatie zonder seksualiteit en een liefdesrelatie inclusief seksualiteit; als je maar verbonden bent met Christus!

Dit is iets om verder over door te spreken. Laten we bij alles wat we zeggen en bij alles wat we denken en bij alles wat we doen, opzien naar God en samen bidden:

*Maak ons een volk, Heer, heilig en rein,
dat U, Heer, volkomen steeds toegewijd zal zijn.*

Amen!